3. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்

(i) தமிழக அரசு தலைமைச் செயலகத்தின்முன் உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு சித்தன் அவர்கள் ஓர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது, "தமிழ் நாட்டுச் சட்டப்பேரவை விதி 42-ன் கீழ், கீழ்காணும் அவசரமும் பொதுமுக்கியத்துவமும்" வாய்ந்த விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒற்றி வைக்க வேண்டுகிறேன்:—

"இன்று காலை தமிழக அரசின் தலைமைச் செயலகத்தின்முன் தங்கள் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துவதற்காக ஒரு நாள் அடையாள உண்ணாவிரதமிருந்த திரு. எஸ். அண்ணாமலை உள்பட 9 விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டது பற்றி விவாதிக்க' என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். உண்ணாவிரதமிருப்பது, கைது செய்வது பற்றி ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுப்பது முறையாகாது என்று விதிமுறைகள் கூறுகின்றன. எற்கெனவே, 1961-ல்

'Hunger strik e by Harijan students of M. C. Raja Students' Hostel—Disallowed on the ground that hunger strike could not form the subject-matter of an adjournment motion, and the Member, who gave notice of the adjournment motion, was advised to put a short notice question if he wanted".

என்று தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். எனவே, நான் இதற்கு அனுமதியளிக்க மறுக்கிறேன்."

(ii) சென்னை அரசினர் கலைக்கல்லூரியில் தமிழ் போதனை முறையினால் மாணவர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள அமைதியின்மை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்தபடியாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஓர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் படிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I have given notice of the following motion :—

"That the business of the House stand adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, the serious unrest among the students in the Tamil Medium Class in the Government Arts College, Madras as a result of the fear that Tamil medium would hamper their progress at some stage. Conversion of the Tamil medium classes into English medium wherever the students want it appears to be the only way to solve this problem."

I request you, Sir, to adjourn the business of this House to discuss how best this can be brought about.

I request the Hon. Deputy Speaker to allow adjournment of the House for discussing this question for the simple reason that there is unrest not only in this college but in several colleges. There is a fear that Tamil medium may not allow them to go for (முற்பகல் 10-30) higher studies and to take jobs outside Madras State. The Hon. Chief Minister was good enough to give some sort of assurance during question-hour. If he were to say that the students' interests will be protected and will be looked after, that would be enough. Even several of us, several M.L.As. who take inside and outside about this medium, when it comes to one's own relations I have seen many a time and I can quote and prove several instances, they admit the boys only in English medium. I request the Hon. Minister to give some sort of assurance to this House that the interests of the students will be looked after. This concerns the lives of the boys. If they have a few political dogmas, I have no objection. Our political attachment should not harm the students. These students took to this course for the simple reason that they were not given any seats in the English medium. As a despatch measure, since there was no other scope to do anything they went to this Tamil Medium. That is the stark reality. Let us face facts and face them squarely.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சற்று முன்னர் நானும் ஓர் ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். ஆனால், சபாநாயகர் அவர்கள் என்னைப் படிப்பதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் படிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. படிப்பதற்கு மாத்திரம் அல்ல; விளக்கம் கொடுக்கவும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மற்ற அங்கத்தினர்கள் படிப்பதற்கும் விளக்கம் கொடுப்பதற்கும் வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, ஏன் இந்த பாரபட்சம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் தலைவர் மீதா? தலைவருடைய தீர்ப்பின் மீதா? (திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்) பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்பியது தலைவருடைய தீர்ப்பின் மீதா? ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளிப்பதற்கு, அல்லது அனுமதி மறுப்பதற்கு தலைவருக்கு உரிமை உண்டு. அந்த முறையிலே அனுமதி மறுப்பதற்கு தலைவருக்கு உரிமை உண்டு. கொண்டு வருகின்ற தீர்மானங்களின் மீது எற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட கௌரவமான பதவி. ஆனால், இந்தக் காலத்தில் அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த முறையிலே அனுமதி மறுக்கப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த முறையிலே இதில் எந்தவிதமான பாரபட்சமும் இல்லை. கொண்டு வரப்படுகின்ற தீர்மானங்களைப் பொறுத்துத்தான் அனுமதி அளிப்பது அல்லது மறுப்பது என்ற நிலை இருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்தைப் பற்றி விளக்கம் கூறுவதற்கு இடம் இல்லை. இதற்கு அவை முன்னவர் அவர்கள் பதில் கூறுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற கருத்து ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு உட்பட்டது அல்ல என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது இந்த இனத்தின் கீழே வராது. அதிலே கூறப்பட்ட கருத்தி னுடைய அடிப்படையிலே அமைதியின்மை ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். அந்த மாதிரி அமைதியின்மை ஏற்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது திட்டவட்டமாக, தெளிவாக எடுக்கப்பட்ட கருத்தின் மீது அமைந்த ஒன்றாகும். அந்த முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் மத்திய அமைச்சர்கள் மகாநாட்டிலே கூட, பிராந்திய மொழியிலே 10 ஆண்டு காலத்திற்குள் பயிற்றுவிக்கிற முறை வலியுறுத்தப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் முடிவுகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த முறையிலே தமிழிலே பயிற்றுவிக்கிற முறை ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், கோத்தாரி கமிஷனும் இது படிப்படியாக மாற வேண்டுமென்ற கருத்து தெரிவித்திருக்கிறது. இந்த மன்றமும் அப்படிப்பட்ட கருத்து தெரிவித்து முடிவு எடுத்திருக்கிறது. உடனடியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை ஏற்படாவிட்டாலும் படிப்படியாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டு மென்ற அடிப்படையிலே அரசினர் கல்லூரிகளிலே கலையியல் பாடங்களும், அறிவியல் பகுதியிலே ஒரு பிரிவை மாற்றுவது என்றும், பிறகு பி.ஏ., பி.எஸ்.ஸி., என்று மெல்ல மெல்ல மாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்து இந்த மன்றத்திலே பல தடவை தெரிவிக்கப்பட்டது. நூற்று இருபத்தெட்டு கல்லூரிகளுக்கு மேல் உள்ளதில் கிட்டத்தட்ட 32 அரசினர் கல்லூரிகள். மற்ற தனியார் கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. 1968-69 ஆம் ஆண்டிலே அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளில் இருக்கிற கலையியல் பகுதிகள் எல்லாம் தமிழில் நடத்தப்படும் என்று திட்டவட்டமாக, தெளிவாகச் சொல்லி, அது அறிக்கையின் மூலமாக மாணவர்களுக்கெல்லாம் அறிவிக்கப் பட்டது. புகுமுக வகுப்புக்கு இருக்கிற 56,000 இடங்களில் அரசினர் கல்லூரிகளில் 8 ஆயிரத்து சில்லறை இடங்கள்தான் தமிழிலே பயிற்றுவிப்பதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் தனியார் கல்லூரிகளிலே 4,000 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 56,000 இடங்களில் 12,000 இடங்கள் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 44 ஆயிரத்து சில்லறை இடங்களிலே ஆங்கிலத்திலே பயிற்றுவிப்பதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, யாருக்கும் வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டது என்று இல்லை. ஆக, அரசினர் கல்லூரிகளிலே இதற்குத்தான் இடம் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அதை உணர்ந்ததற்குப் பிறகுதான் மாணவர்கள் இதிலே சேர்ந்திருக் கிறார்கள். அதிலும்; இன்ன இன்ன பாடங்களுக்கு, இன்ன இன்ன வகுப்புகளுக்கு, இத்தனை இத்தனை இடங்கள் என்று தெளிவாக, திட்டவட்டமாகச் சொல்லி, அந்த இடங்களுக்குத்தான் மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு,

பி.எஸ்.ஸி.-யில் சேர 500 பேர்கள் மனு அனுப்பியிருந்தாலும் 60 இடங்கள் இருந்தால் 60 பேர்கள்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவார்கள். அவர்கள்தான், சூவாலஜி தாருங்கள்; அது இல்லா விட்டால் பாட்டனியாவது தாருங்கள்; அதுவும் இல்லாவிட்டால் எக்கனமிக்ஸாவது தாருங்கள்; அதுவும் இல்லாவிட்டால் காமர்ஸாவது தாருங்கள் என்று அவர்களாகத்தான் கேட்கிருர்களே தவிர நாம் சொல்லக்கூடிய நிலை ஒன்றும் இல்லை. ஆங்கிலம்தான் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினுல் 48,000 இடங்கள் அவர்களுக்காக உள்ளன. 12 ஆயிரத்து சில்லறை இடங்கள்தான் தமிழுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதிலும் அரசினர் கல்லூரிகளிலே 8 ஆயிரத்து சில்லறை இடங்கள்தான் இதற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தெளிவாக அறிவிக்கப் பட்ட பிறகு, தெரிந்து, அறிந்து சேர்ந்திருக்கிருர்களே தவிர அவர்கள் ஏதோ ஒன்று எடுத்துவிட்ட பிறகு, அது கிடைக்காத காரணத்தினுல் தமிழ்தான் படிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் படுகிற நிலை இல்லை.

ஆக, அரசினருடைய கொள்கையையும் நிலை நாட்ட வேண்டும். மெல்ல மெல்ல மாற்ற வேண்டுமென்று தெளிவாக, திட்டவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே படிக்க சில பேருக்கு இடமில்லையாகையால், அவர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். அவர்கள் இன்னமும் கியூ வரிசையிலே நின்று கொண்டிருக் கிருர்கள். ஒவ்வொரு பாடத்தையும் எடுத்துக்கொண்டதற்குப் பிறகு அதை மாற்ற வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுமானுல் அது முடியாத காரியம். உதாரணமாக ஸையன்ஸ் எடுக்கின்றவர்கள் பி.எஸ்.ஸி.-யிலே எல்லாவற்றையும் கெமிஸ்ட்ரிக்கு மாற்ற வேண்டு மென்று கேட்கிருர்கள். 120 இடங்கள் மொத்தம் இருந்தால் எல்லாவற்றையும் அதற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்கிருர்கள். காமர்ஸ் வேண்டாம்; எக்கனமிக்ஸ் வேண்டாம்; ஹிஸ்டரி வேண்டாம்; இந்த இடங்களையெல்லாம் பி.எஸ்.ஸி. சூவாலஜியாக மாற்றுங்கள்; எல்லா இடங்களையும் பி.எஸ்.ஸி. கெமிஸ்ட்ரியாக மாற்றுங்கள்; எல்லா இடங்களையும் பி.எஸ்.ஸி. ஃபிஸிக்ஸாக மாற்றுங்கள் என்ருல் முடியாது. உதாரணமாக, கெமிஸ்ட்ரி போஸ்ட் கிராஜுவேட்டுக்கு 8 இடங்கள் என்ருல் 8 இடங்கள் தான். அதிலே எந்த மாற்றமும் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இது யாரையும் நம்பச் செய்து கெடுக்கிற நிலை அல்ல. ஒரு சிலர் விருப்பம் தெரிவிக்கிருர்களே, அவர்களாகக் கேட்பது தான். கெமிஸ்ட்ரி, ஃபிஸிக்ஸ் கிடைக்காமல் சி.பிளஸ் வாங்கிய தன் காரணமாக ஏதாவது கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிற நிலை தான் இருக்கிறது. சி.பிளஸ் எடுத்துவிட்டதற்காக கெமிஸ்ட்ரி யாவது, பிஸிக்ஸாவது ஏதாவது வேண்டுமென்றுதான் கேட்கப் படுகிறதே தவிர, அரசு யாரையும் வற்புறுத்தவில்லை. அரசு அதற்கு பொறுப்பாகாது. ஆகையினுலே இதிலே ஒன்றும் தவறில்லை. திட்டவட்டமாகவும், தெளிவாகவும் எடுக்கப்

பட்டிருக்கிற கொள்கை இது. ஆங்கிலம் படிப்பவருக்கு ஏராள மான இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இதிலே எந்த மாற்றமும் செய்வதற்கில்லை. மாணவர்கள், சொன்னால் ஏதாவது கிடைக்குமா என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே இதை எழுப்பியதன் மூலம், அரசி னுடைய கருத்தை தெளிவாக்குவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்பட்ட தற்காக, இதுதான் அரசினுடைய கருத்து என்று மாணவர்களுக்கு தெரிவிப்பதற்கு இந்த வாய்ப்பு பயன்படுகிறது என்று சொல்லி, ஆனால் இது ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்தின் கீழே வராது என்று மட்டும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. விநாயகம் : எலுசிடேஷன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எலுசிடேஷன் என்று இல்லை.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ப்ரொசிஜர் பற்றி. சார், 42-வது விதியில்

'A motion for an adjournment of the business of the Assembly for the purpose of discussing a definite matter of urgent public importance should be made in accordance with the rules in this chapter'

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 45-வது விதியில்

'The Speaker shall then read the statement referred to in rule 43 to the House and decide whether the matter proposed to be discussed is or is not in order'.

என்றுதான் இருக்கிறதேயொழிய இந்த 44-45-வது விதிகளின் கீழே மெம்பர் பேசுவதற்கு, அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் அதற்குப் பதில் சொல்ல சட்டத்திலே என்ன விதி இருக்கிறது என்று புரிய வில்லை. அதைத்தான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஓர் ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தவுடன் அது எப்படி அரசின் அன்றாட அலுவல்களுக்கு உட்படாதது என்பதைப் பற்றி பேசுவதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் இது ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு உரியதுதானா இல்லையா என்பதற்கான காரணம் கூறினார்கள். அதற்குப் பிறகு சபாநாயகர் தீர்ப்பு கூறுவதற்கு இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் முறை.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : அது நான் எந்த விதியின்படி என்று கேட்கிறேன். ஏனென்றால், பிற்பாடு

'If the Speaker gives consent under rule 43, the matter may, after questions and before the further business set down in the list of business for the day is entered upon, ask the leave of the House to make the motion.'

அதுதான் கேட்டாயிற்று, அதற்குப் பிற்பாடு

'The Speaker shall then read the statement referred to in rule 43 to the House and decide whether the matter proposed to be discussed is or is not in order.'

அவ்வளவுதான் இருக்கிறது. ஆகையினாலே அதைக் கேட்க வேண்டுமே ஒழிய அமைச்சர் பேசியது சரியான புரோசிஜர் தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது சட்ட மன்ற விதிமுறைகளின்படி ஓர் ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தால், அது ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானமாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கு உரியதா, இல்லையா என்பதை சபாநாயகர் முடிவு செய்வார். அப்படி முடிவு செய்யும்பொழுது சில சமயங்களில் அறையிலே கூட விதிமுறைகளை ஒட்டி அது ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின்கீழே வராது என்று சொல்லி, அனுமதி மறுக்கலாம். அம்மாதிரி சமயங்களும் உண்டு. சில நேரங்களில் உறுப்பினர் கருத்தை அறிந்த பிறகு அது ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு உரியதா, இல்லையா என்று முடிவு செய்யக்கூடிய நிலைமையும் உண்டாகலாம். அந்த நிலையில் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு அளித்து, அது எந்த முறையில் ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்தின் கீழ் வரும் என்பதை அவர் விளக்கிய பிறகு, அதற்குரிய அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து அது ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு உரியதா, இல்லையா என்ற கருத்தை அறிந்த பிறகு, சபாநாயகர் அதுபற்றி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். இது தான் முறை.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : விதியில் இடமில்லை. சம்பிரதாயம் என்பது தலைவர் அவர்களுடைய அபிப்பிராயமா ? எல்லா வற்றிற்கும் இது போல் உண்டா ?

MR. DEPUTY SPEAKER : Where the Speaker is not in possession of full facts to decide the admissibility of a notice, he may mention in the House the receipt of the motion and after hearing a brief statement from the member and or the Minister concerned whether the matter sought to be raised is with in the rules, give his decision on merit.

என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. விதிமுறைகளை ஒட்டித்தான் தீர்ப்பு வழங்கப்படுகிறது.

அவை முன்னவர் அவர்கள் விளக்கியபடி, இது அரசினுடைய அன்றாட நிகழ்ச்சிகளுக்குட்பட்டதே தவிர, அப்பாற்பட்ட நிகழ்ச்சி அல்ல என்ற காரணத்தினால், இதற்கு நான் அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

4. கவன ஈர்ப்பு

வரகநேரி கிராமம், பெரியார் நகர்ப் பகுதியில் ஏற்பட்ட தீ விபத்து

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : 14—7—1968-ம் நாள் திருச்சி வரகநேரி கிராமம் பெரியார் நகரப் பகுதியில் நிகழ்ந்த கோரமான தீ விபத்து பற்றியும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசு அளித்த நிவாரணம் பற்றியுமான அவசரமும் பொதுமுக்கியமுமான காரியத்தை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.